

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

28 marca.

№ 32.

Rok 1923.

Treść:	205. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 marca 1923 r. w przedmiocie podziału miejscowości na klasy dodatku drożynianego.	339
	206. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożynianych do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich	340
	207. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie statystyki strajków i lokautów w górno-śląskiej części Województwa Śląskiego	340
	208. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1923 r. o rozszerzeniu granic miasta Sierpca	341
	209. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej	341
	210. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej	342
	211. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej	343
	212. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej	344
	213. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej	345
	214. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1923 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej	345

205.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 marca 1923 r.

w przedmiocie podziału miejscowości na klasy dodatku drożynianego.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429), zarządza się co następuje:

§ 1. Zgodnie z uchwałami Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1921 r., 24 sierpnia 1922 r.

i 29 września 1922 r., wprowadzającymi zmiany w podziale miejscowości na klasy dodatku drożynianego, uchyla się postanowienia art. 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach za wysługę lat, względnie trzechlecia, za studia wyższe i dodatku drożynianym do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521), ustępującą w tabeli (załącznik 6) podział na V klas miejscowości i zaprowadza się z dniem 1 kwietnia 1923 r. jedną klasę miejscowości dla obliczenia dodatku drożynianego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

206.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożyźnianych do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) oraz art. 12 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) zarządza się co następuje:

§ 1. Do obliczania dodatków drożyźnianych, należnych inwalidom i pozostałym, ustala się mnożnik w wysokości tysiąc siedmset i zarządza się zastosowanie tego mnożnika do wszystkich w dniu 1 maja 1921 r. względnie po tym dniu powstałych dodatków drożyźnianych należnych inwalidom i pozostałym bez względu na obowiązujący w tym czasie podział miejscowości ich zamieszkania na klasy.

Różnicę przysługującego zaopatrzenia pieniężnego jako wyniknie przez zastosowanie powyższego mnożnika, oblicza się do dnia 31 marca 1923 r. i zalicza się ją jako nadzwyczajny dodatek drożyźniany.

§ 2. Osoby, których prawo do zaopatrzenia wygasło lub zostało zawieszone przed dniem 31 marca 1923 r. otrzymują dodatek drożyźniany według każdorazowo obowiązującego mnożnika w danej klasie miejscowości.

§ 3. Od dnia 1 kwietnia 1923 r. podwyższa się ustalony § 1 dodatek drożyźniany dziesięciokrotnie.

Do czasu przeliczenia rent inwalidzkich podwyższa się wypłacane na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. na poczet tych rent zaliczki dwunastokrotnie, poczynając od dnia 1 kwietnia 1923 r.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

207.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie statystyki strajków i lokautów w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464), tudzież na podstawie art. 2 punkt 15 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388), o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych ustaw innych oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym zarządza się co następuje:

§ 1. Władze wskazane w § 2 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są donosić Głównemu Urzędowi Statystycznemu przy użyciu wydanych w tym celu przez ten Urząd kwestionariuszów o wszelkich wypadkach zbiorowego zawieszenia pracy, spowodowanych bądź przez pracowników (strajk) bądź też przez pracodawców (lokaut). Kwestionariusze te po należytem ich wypełnieniu powinny być przesłane najpóźniej w dwadzieścia dni po zakończeniu strajku, względnie lokautu, bezpośrednio Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 2. Obowiązek donoszenia o strajkach, względnie lokautach, ciąży na:

- a) inspektorach przemysłowych, w stosunku do strajków i lokautów w zakładach i przedsiębiorstwach prywatnych wszelkiego rodzaju (rolniczych, przemysłowych, handlowych, transportowych i t. p.);
- b) urzędach górniczych w stosunku do strajków w górnictwie;
- c) odpowiednich dyrekcjach kolejowych — w stosunku do strajków na kolejach żelaznych państwowych;
- d) odpowiednich urzędach wojskowych — w stosunku do strajków w państwowych zakładach wojskowych;
- e) odpowiednich urzędach komunalnych — w stosunku do strajków w zakładach komunalnych;
- f) władzach i urzędach państwowych, nie wyszczególnionych w punktach b), c), d) i e) niniejszego artykułu, w stosunku do strajków w zakładach i przedsiębiorstwach im bezpośrednio podległych.

§ 3. Wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa prywatne, zatrudniające przynajmniej 5 pracowników najemnych, obowiązane są o każdym wypadku strajku lub lokautu przysyłać do właściwego inspektora przemysłowego względnie Urzędu Górniczego następujące zawiadomienia:

- a) pierwsze zawiadomienie natychmiast po wybuchu strajku, względnie lokautu z podaniem daty wybuchu zatargu i liczby pracowników, którzy pracę przerwali (mężczyzn, kobiet i młodocianych);